

[Tørnæs]

gøres noget ved. Rent faktisk er forholdet imidlertid det, at overskuddene i virksomhederne endnu ikke har nået samme niveau som timelønsudviklingen, hvis man ser det over en 10-årig periode, altså fra 1973 og frem til 1983. I årene fra 1973 og helt frem til 1981 steg timelønsindeksen betydelig mere end overskuddet af investeringer. I alt for mange virksomheder var der ikke noget overskud overhovedet. Konsekvensen af det har vi jo alle oplevet.

Det, der sker nu, er, at der heldigvis igen er blevet mulighed for rimelige overskud. Man kan sige, at virksomhederne nu er på vej til at indhente det efterslæb, som de har haft, således at overskuddet i virksomhederne er ved at komme op på samme niveau som timelønsindeksen.

Det, der synes at være en anden bekymring for hr. Svend Auken, er, hvad der så rent faktisk bliver af disse overskud. Det ser således ud, at kun en femtedel af industriens overskud er blevet udbetalt som udbytte til aktionærer. Det viser sig også, at stort set hele det overskud, som virksomhederne giver, investeres i øget produktion og beskæftigelse. Der synes således ikke at være nogen baggrund for hr. Svend Aukens bekymringer for, hvordan disse overskud anvendes.

Der er heldigvis nu også en tydelig tendens til en større og større investeringslyst. I 1983 drejede det sig således om godt 7 mia kr. med en stigning på 11 mia kr. i 1984, og det forventes, at der i indeværende år vil blive investeret 13-14 mia kr., men det er der også i rigt mål behov for, hvis den udvikling, vi oplever, skal fortsætte.

Det er klart, at lysten og viljen til at investere afhænger af, om der kan investeres i tillid til, at forholdene for erhvervslivet kan udvikle sig på en rimelig måde. Derfor er der fortsat behov for en stram indkomspolitik.

Når Danmark i dag indtager en stilling, hvor det ifølge EMF-institutts analyse er i stand til at konkurrere med de bedste i verden – ja, det er faktisk kun 4 lande, der har en bedre konkurrenceevne end Danmark – skyldes det både den økonomiske politik, der er ført, og den store og prisværdige indsats, som erhvervslivet – og det gælder både lønmodtager- og arbejdsgiversiden – har præsteret.

Det er en ganske forbløffende indsats, vi her i det sidste par år har været vidne til, når

vi tænker på, hvordan situationen tegnede sig for dansk økonomi for bare et par år siden, en så dårlig situation, at den socialdemokratiske regering gav op over for den. Det gælder derfor om med al kraft at støtte den heldige udvikling, der nu er kommet i gang.

Vi ønsker derfor også, at investeringerne i erhvervslivet følges op af flest muligt, at der er mange flere, der får lyst til at deltage i investeringerne. Vi ser således gerne, at man på de enkelte virksomheder etablerer mulighed for, at flere investerer i virksomheden, men det er klart, at det må og skal ske ved frivillige ordninger, som indgås på de enkelte virksomheder, hvor den enkelte ansatte har et direkte, engageret ejerforhold til erhvervsinvesteringen. En sådan spredning af erhvervsinvesteringerne betragter vi som et absolut fremskridt både med hensyn til at rekvirere den nødvendige kapital og med hensyn til, at flere får et tættere og mere engageret forhold til erhvervslivet og erhvervsinvesteringerne. Investeringer i erhvervslivet skal aldrig være risikofrie, og selv om vilkårene for det er blevet betydelig bedre, er det da heller ikke tilfældet, og den udvikling, vi oplever, hvor flere og flere får lyst til og mod på at gå i gang med investeringer, er til gavn for alle i samfundet.

Vi tror, at socialdemokratiet vil gavne ikke blot sig selv, men hele samfundet ved at erkende, at tilstrækkelige overskud i erhvervsvirksomheder er en nødvendig forudsætning for, at hele vort samfund kan virke og fungere, og ikke mindst for, at velfærdssamfundet kan sikres.

Når hr. Svend Auken i forespørgslen spørger: »... hvilke overvejelser giver den stedfundne og den for de kommende år tilstræbte udvikling i virksomhedernes overskud ... anledning til?«, er svaret fra vor side ganske klart og entydigt: det giver anledning til fortsat økonomisk vækst og deraf følgende øget tryk for den enkelte familie.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

I et kort lyksaligt øjeblik, da jeg hørte på hr. Collet og hr. Tørnæs, troede jeg, der var udskrevet folketingsvalg, og at det var partiernes første bud på deres valgtaler, man nu blev præsenteret for, men jeg forstår, at så vel er det ikke, det er faktisk et forsøg på at